

У бою за Україну загинув Тібекін Едуард з Тернопільщини (ФОТО)

11.07.2022

7 липня у важких боях за Україну на Донеччині загинув мешканець Копичинецької громади (с. Котівка) 32-річний Тібекін Едуард Петрович.

Про це повідомляє Копичинецька міська рада.

“Не вистачає слів, щоб передати смуток та біль, який чорним крилом торкнувся не лише сім’ї, а й колег, друзів та усіх, хто знав мужнього і відважного чоловіка, воїна-захисника Тібекіна Едуарда.

Копичинецька міська рада висловлює щирі співчуття рідним та близьким. Не забудемо про Його подвиг та мужність. Герої не вмирають!
Про дату та час зустрічі тіла загиблого буде повідомлено додатково.
Вічна пам’ять!

<https://galas.te.ua/2022/07/%d1%83-%d0%b1%d0%be%d1%8e-%d0%b7%d0%b0-%d1%83%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%97%d0%bd%d1%83-%d0%b7%d0%b0%d0%b3%d0%b8%d0%bd%d1%83%d0%b2-%d1%82%d0%b1e%d0%ba%d1%96%d0%bd-e%d0%b4%d1%83%d0%b0%d1%80%d0%b4-%d0%b7/>

«Я йду за вас всіх. Щоб ви жили в мирі...» Тернопільщина прощається з Едуардом Тібекінім

- 13 липня 2022 р.

- У Копичинецькій громаді оголосили чотириденну жалобу за загиблим земляком та приспустили прапори.
- Останнє, що сказав братові Василю: «Ми тут робимо свою роботу, аби ви прокидались зранку під мирним небом. Але й ви там, вдома, маєте робити свою». Про світлу людину — найтепліші спогади...

У бою за Україну загинув Тібекін Едуард. Йому назавжди залишиться 30, і він мріяв про дитину...

— Не вистачає слів, щоб передати смуток та біль, який чорним крилом торкнувся не лише сім'ї, а й колег, друзів та усіх, хто знав мужнього і відважного чоловіка, воїна-захисника Тібекіна Едуарда, — йдеться на сайті Копичинецької громади. — Копичинецька міська рада висловлює щирі співчуття рідним та близьким. Не забудемо про Його подвиг та мужність. Герої не вмирають!

Тібекін Едуард Петрович народився 17 жовтня 1991 року у с. Котівка Копичинецької громади. Загинув 7 липня у важких боях за Україну на Донеччині. Був стрільцем-санітаром.

Був сміливим, щирим та дуже добрим. Людиною, яких мало

— Едік був сміливим, відважним, гідним, життєрадісним, щирим та дуже добрим. Людиною, яких мало, — пригадує пані Людмила. — Глибокі співчуття його сім'ї. Вічний спокій його душі...

У Героя залишились дружина Галина, мама Ганна Ярославівна, батько Петро Іванович та бабуся Зеновія Григорівна та на рік молодша сестра Ірина, розповіла староста Котівки Світлана Дитиняк. А двоюрідний брат загиблого Василь, хлопці ще й вчилися в одному класі, поділився, що саме бабуся і дідусь ростили малого Едіка, бо батьки, аби дати раду, здебільшого були на заробітках. Дідуся не стало кілька років тому, зараз услід за ним пішов і улюблений онук. Для бабусі Едік був найулюбленішим внуком.

— Люди говорять, що таких, як Едік — мало, і це правда, ви не уявляєте, як зараз болить, — поділився брат Василь Грещук. — Сказати, що він був добрим, щирим — цього недостатньо. Це була душа-людина, він останнє віддасть, а допоможе. Ніколи нікому не відмовив. Особисті інтереси завжди були на другому плані. Любив він допомогти комусь. Він відмалечку таким був. Всюди у вирі подій, завжди там, де треба допомога. Дружнім був до всіх.

Минулого тижня брати спілкувались телефоном. Едік дзвонив нечасто, але ці розмови були суто чоловічими – коротко й по суті. Тим паче, що й зв'язок був не надто добрим. Едуард ніколи не жалівся, хоча часом ділився із братом: так, важко, дуже важкі бої йдуть. Остання розмова Василю запам'яталась чітко, ніби відбулась учора. Тоді Едік видав, мовляв, ми робимо тут, на фронті свою роботу, захищаємо вас на передовій, аби ви прокидались під мирним небом. А ви там, вдома, маєте робити свою. Ми повинні всі працювати, кожен на своєму місці, аби цій війні настав край. І розвивати Україну...

Когось послухати, щось допомогти — він був першим

— Ми вчилися з ним в одному класі, — досі перед очима невисоке хлопчентко, яке завжди було в центрі уваги, — пригадує брат Василь Грещук. — Бешкетував, як і всі хлопці. Щось сталось, хто зробив — Едік. Але когось послухати, щось допомогти — він знову був першим. Дуже щирий. Міг останнім поділитись, не шкодував нічого. Всі його знали й шанували.

Дуже любив українські традиції і завжди їх підтримував. Вертепи на Різдво, зняти брами на Андрія, обливання водою за будь-якої погоди на Великдень — Едік перший.

Найбільше Едуард мріяв про власну дитинку. І коли його запросили за хресного батька, дуже радів, що йому довірили. Після цього ще більше мріяв мати своїх власних дітей, пригадує брат.

Перша повістка прийшла Едуарду 13 квітня. Одразу по святах він пішов служити, пригадує староста Котівки Світлана Дитиняк.

— Дуже добра дитина. Так боляче і гірко — він перший загиблий, наш перший Герой у селі, — поділилась Світлана Дитиняк. — У селі розповідають, що Едік кудись поїхав у справах, там, в дорозі на Донеччині, його молоде життя й обірвалось.

Староста пригадує, що говорила буквально днями зі священником. То він ділився, як їхній Едік, коли приїжджав до тещі у Копичинці, часто допомагав біля церкви. Прибігав за першим покликом отця, коли потрібно було щось прибрати, підмурувати чи виконати іншу роботу біля церкви. Ця розмова була кілька днів тому. Потім на Копичинеччині почули страшну звістку: Едіка більше немає...

У громаді жалоба з 11 до 14 липня

Кілька років Едуард з дружиною Галиною були на заробітках в Англії, — працювали, аби придбати власне житло у Тернополі. Молоде подружжя мріяло про власне гніздечко та дитинку. Квартира є, а от решті мрій збутись не судилось...

— Від 11 до 14 липня у Копичинецькій громаді оголошено дні жалоби з метою вшанування пам'яті Тібекіна Едуарда Петровича, військовослужбовця Збройних сил України, що загинув в російсько-українській війні, — йдеться в офіційному повідомленні громади.

Він достойний, аби його пам'ять вшанували — кажуть всі, хто знав Едуарда. Коли почалась війна, не сховався від служби, хоча багато хто просив його не йти. Однак у відповідь від Едуарда лише чули: «Я йду за вас всіх. Щоб ви жили в мирі...»

Редакція щиро співчуває дружині, батькам, сестрі, бабусі і всій родині, односельцям, побратимам і всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/ya-ydu-za-vas-vsih-schob-vi-zhili-v-miri-ternopilschina-proschaetsya-z-11632132.html>

Жителі Чортківщини на колінах зустріли військового, який загинув на Сході

14 липня 2022

Вчора в Копичинецькій громаді, що на Чортківщині, зустріли тіло військовослужбовця ЗСУ – Едуарда Тібекіна.

Мешканець села Котівка загинув 7 липня у важких боях за Україну на Донеччині.

Попри негоду віддати останню шану захиснику прийшли десятки його односельчан.

"Він віддав найцінніше, що в нього було, своє життя. Едік був веселим, активним, щирим, привітним, енергійним... Він таким назавжди залишиться в наших серцях. Від нас йдуть найкращі...", – зазначили на Фейсбук-сторінці місцевої парафії.

Поховають воїна сьогодні у рідному селі.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/71950-zhyteli-chortkivshchyny-na-kolinakh-zustrily-viiskovoho-iakyi-zahynuv-na-skhodi>